

ad IX. Allerede i 1943 indberettede Generalkonsulatet, at man i det Omfang, hvori Beskæftigelse ikke kunde opnaas, søgte at nyttiggøre en Del af Søfolkernes Tid ved at give Adgang til at deltage i forskelligartet Undervisning. Der blev saaledes foranlediget Undervisning i Engelsk, ligesom Generalkonsulatet laante enkelte Søfolk mindre Beløb for at sætte dem i Stand til at følge private Kursus for Telegrafist-aspiranter. To af Søfolkene havde paa dette Tidspunkt fuldført et saadant Kursus og bestaaet den af vedkommende Kursus afholdte Prøve med tilfredsstillende Resultat. For at Søfolkene kunde faa det fulde Udbytte af Adgangen til Uddannelse som Radiotelegrafist, blev der paa Forslag af Generalkonsulatet givet dem Adgang til at underkaste sig en dansk Radiotelegrafistprøve med paafølgende Udstedelse af Certifikatet som dansk Radiotelegrafist.

Generalkonsulatet erindrer ikke at have modtaget endsige afslaaet nogen Anmodning om at dække Udgifter til Leje af et Undervisningslokale, hvilket maa forekomme usandsynligt allerede af den Grund, at Generalkonsulatet gennem længere Tid forgæves søgte Lokaler til Indretning af et Sømandshjem, og efter omsider i Maj 1943 at have fundet Lokaler ved en overvejende dansk Indsats om end med Bistand af de andre skandinaviske Generalkonsulater holdt disse Lokaler, der var velegnede til Undervisning aabne for Søfolkene indtil Juni Maaned 1945, da de blev overtaget af det japanske Militærvæsen.

X. Det fremføres i Klagen, at Generalkonsulatet i Tilfælde, hvor nogle af Søfolkene i deres fortvivlede Situation fristedes til at foretage mindre Lovovertrædelser, der efter dansk Retspraksis vilde have haft en betinget Dom til Følge, idømte de Tiltalte unødvendigt haarde Fængselsstraffe, som virkede saa meget desto haardere, naar Forholdene i de lokale Fængsler toges i Betragtning.

ad X. Af de af Generalkonsulatet i hvert Tilfælde af en Straffedomms Afgivelse indsendt Indberetning fremgaar det, at de Straffelovsparagraffer, som de paagældende Sømænd er dømt efter, er følgende:

Borgerlig Straffelov af 15. April 1930:

§ 172, 2det Stk.: Dokumentfalsk (med Strafferamme: Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar).

§ 174: Misbrug af ægte Dokumenter (med Strafferamme: Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder).

§ 278: Underslæb (med Strafferamme: Fængsel indtil 2 Aar) og

§ 284: Hæleri (med samme Strafferamme).

Ifølge de gældende Regler for Strafforfølgning mod Danske i Lande, i hvilke Danske ikke er undergivet Landets Jurisdiktion, beklædes Konsularretten foruden af Generalkonsulen eller hans Stedfortræder af 2 Meddomsmænd, valgt blandt Koloniens ansete Mænd, og Retten kan ikke idømme højere Straf end 6 Maaneders Fængsel. Disse Forskrifter er ifølge Generalkonsulatets Indberetninger nøje blevet overholdt. Alle sigtede er i Overensstemmelse med den gældende Instruks blevet adspurgt, om de ønskede at benytte sig af en Forsvarer. I Shanghai findes ingen dansk Sagerfører, og Beskikkelsen af juridisk uddannede Forsvarere paa samme Maade som i Danmark kan derfor ikke finde Sted og er da heller ikke forudsat i Instruksen, der blot udtaler, at det er sigtede tilladt at raadføre sig med en retskyndig eller anden Person, han har Tillid til, for at forberede eller udføre sit Forsvar. En saadan Adgang er altid givet sigtede.

Med Hensyn til de i Klagen nævnte Domme for Udlaan af Resident's Certificates anfører Generalkonsulatet, at vedkommende Sømand blev anholdt af det japanske Gendarmeri, og efter at være afhørt af Gendarmeriet overgivet til Konsularretten til Strafforfølgning. Havde Konsularretten ikke derefter taget sig af Sagerne, vilde Søfolkene efter Generalkonsulatets Erfaringer have faaet en haardere Straf.

Straffene er alle blevet afsonet i den for Konsulatsfanger bestemte Afdeling i Ward Road Fængsel.

Generalkonsulen har personlig uden anden Ledsagelse end en dansk Fange (Sømand Ole Emanuel Jørgensen) inspiceret den paagældende Afdeling, talt med Ledelsen, beset Cellerne, Køkkenet, medens der blev lavet Mad til Frokost (Kød, Kartofler) og andre Lokaliteter. Alt befandtes rent og tilfredsstillende efter Generalkonsulens eget, vedkommende Fanges og andre Fangers Skøn. Ingen Klage fremførtes, skønt der kunde tales fuldkommen frit, og Generalkonsulen udspurgte om alt af